

Pražce

Brontosauři

1. Máš na patách kus dehtu, to od pražců, cos' šlapal tmou,
jak vydech' jsi si, když jsi nechal všechno špatný za sebou,
ta špína cesty posvátnou má vlastně tvář,
proti všem špínám, cos' tam nechal, svítí nad ní svatozář.

R: Jdou nocí a pražce se houpaj'
a do kopců stoupaj', maj' měsíce stín,
maj' naruby snad život svůj,
jak děti chtěj' si hrát.

2. Tam smáli se ti všichni, tady si tě každej ctí,
snad proto, že jsi jeden z nich, jeden z nich, a každej to v
í,
a možná umíš s lasem anebo vařit dobrej čaj,
ta hra má jméno "člověk", tak ji nezkaž, jdi a hraj.

R: